Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

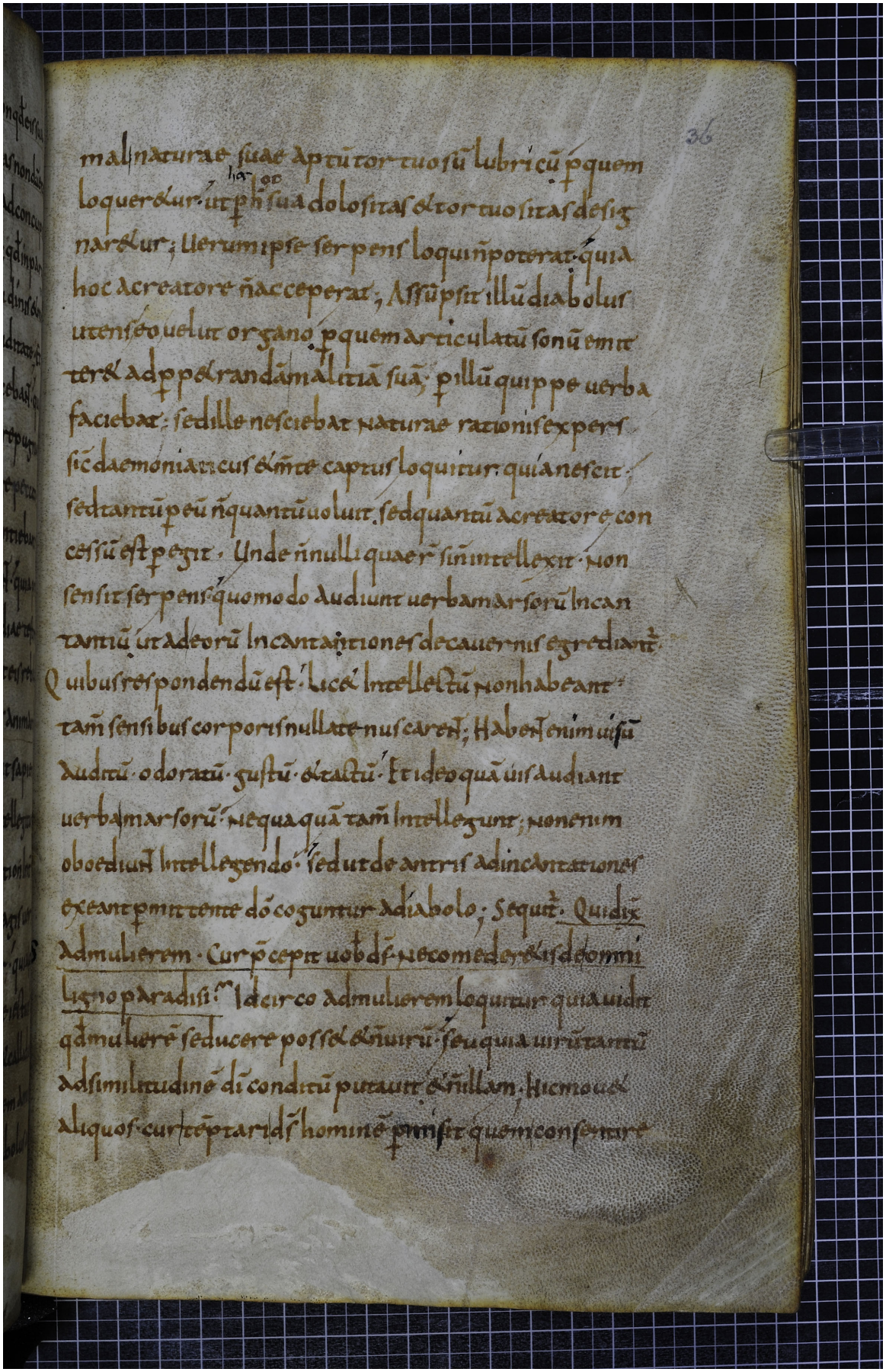

36

malnaturae suae aptū tortuosū lubricū pquem
loquerētur. ut ph̄ sua dolositas et tortuositas desig
naretur; Verumipse serpens loquiñ poterat. quia
hoc a creatore ñ acceperat; Assūpsit illū diabolus
utensseo uelut organo pquem articulatū sonū emit
tere ad ppetrandam malitiā suā; pillū quippe uerba
faciebat; sed ille nesciebat naturae rationis expers
sic daemoniacus et mte captus loquitur. qui ane scit.
sed tantū peū ñ quantū uolunt. sed quantū a creatore con
cessū est pegit. Unde ñ nulli quaerē sin intellexit. non
sensit serpens. quomodo audiunt uerba marsorū incan
tantiū. ut ad eorū incantationes de cauernis egrediant.
Quibus respondendū est. licet intellectū non habeant.
tam sensibus corporis nullatenus carent; Habent enim usū
auditū. odoratū. gustū. et tactū. Et ideo quā uis audiant
uerba marsorū. ne quaquā tam intellegunt; nonenim
obaediunt intellegendo. sed ut de antris ad incantationes
exeant pmittente dō cogunt ur ad diabolo; Sequit. Quid ix
ad mulierem. Cur p̄cepit uob dē. ne comederētis de omni
ligno paradisi. Ideirco ad mulierem loquitur. quia uidit
q̄ mulierē seducere posset et ñ uirū. seu quia uir tantū
ad similitudinē di conditū putauit et ñ illam. Hic mouet
aliquos. cur tēptari ds hominē pmisit. quem conseruare